

یادمان سالگرد در گذشت مرد

حنجره طلایی موسیقی ایرانی

آیین یادمان نخستین سالگرد درگذشت استاد اکبر گلپایگانی ملقب به مرد حنجره طلایی موسیقی ایرانی با حضور بزرگان موسیقی در فرهنگسرای ارسباران برگزار می‌شود.

به گزارش ایرنا از روابط عمومی فرهنگسرای ارسباران، آیین یادمان نخستین سالگرد درگذشت استاد اکبر گلپایگانی (گلپا)، روز شنبه ۱۲ آبان‌ماه ساعت ۱۸ با حضور هنرمندان و چه‌رهای موسیقی و با مشارکت موسسه هزار صدا در فرهنگسرای ارسباران به نشانی خیابان شریعتی، بالاتر از پل سیدخندان، خیابان چلفا، خیابان ارسباران برگزار می‌شود. حضور عموم علاقه‌مندان در این برنامه که آزاد و رایگان است، علی چهاندار، میرعلیرضا میرعلینقی، فریدون خشنود و شاهپور رحیمی از اساتید و بزرگان موسیقی، به عنوان سخنران درباره خصوصیات هنری و آوازخوانی استاد گلپا سخنرانی خواهند کرد.

همچنین در چند بخش مختلف اجرای موسیقی از آثار زنده یاد اکبر گلپایگانی شامل ساز و آواز (فریدون احتشامی و عبدالحسین مختاباد)، دنوازی ویولن و پیانو (بابک دامنش و محمدرضا امیرقاسمی)، اجرای گروه نوجوانان برکزیده جشنواره(علیرضا قربانپور (آواز)، شهنام جهان آبادی (ویولن)، امیرحسین جمشیدیان (سنتور) و نفس خرمیان (تنبک)) و ساز و آواز (غزال نظرمصیحي و علی کلانتری) برگزار خواهد شد.

پخش چند کلیپ درباره زندگی و جایگاه هنری استاد گلپایگانی در فواصل مختلف برنامه، از دیگر بخش‌های این آیین است.

اکبر گلپایگانی ملقب به گلپا و مرد حنجره طلایی موسیقی ایرانی دهم بهمن ماه سال ۱۳۱۲ در تهران متولد شد. گلپایگانی سال ۱۳۱۸ پس از ورود به دبستان فرهنگ به عنوان قاری قرآن مدرسه برگزیده شد و از این پس بود که به فرایگری مقدمات آواز و خوانندگی موسیقی ایرانی پرداخت.

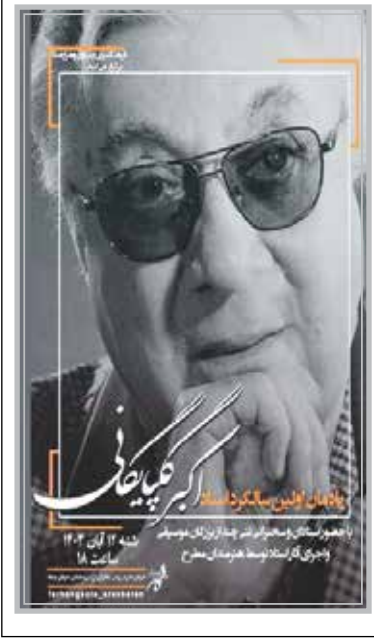
وی سال ۱۳۲۶ پس از شاگردی از محضر پدرش نخستین تجربه حضور در یک ارکستر و گروه گرّ را کسب کرد. سال ۱۳۲۷ عضو انجمن موسیقی مدرسه نظام شد. این هنرمند از سال ۱۳۳۸ به بعد با هنرمندان سرشناس موسیقی آشنا شد و آموزش را زیر نظر آنها آغاز کرد.

از جمله استادان اکبر گلپایگانی می‌توان به هنرمندانی همچون حسن یکرنگی، نور علی برومند، اسماعیل قهرمانی، ابوالحسن صبا، یوسف فروتن، محمد اپرانی مجرد، عبدالله دوامی، ادیب خوانساری، حسین طاهرزاده و سلیمان امیر قاسمی اشاره کرد.

این هنرمند پیشگسوت موسیقی ایرانی سال ۱۳۳۵ به دعوت سازمان یونسکو با همراهی نوعلی برومند و علی اصغر بهاری برای اجرای آواز و موسیقی ایرانی برنامه‌ای را اجرا کرد.

«موی سپید»، «مست عشق»، «عقیق»، «دل ای دل»، «بزم عاشقان»، «روی برگی بنویس عشق»، «چرا عشق نباشم»، «قفر محبت» از جمله آثاری است که در قالب آلبوم علاوه بر کنسرت و اجراهای زنده از گلپایگانی منتشر شده است.

گلپا ۱۳ آبان سال گذشته در بیمارستان نیکان به دلیل ایست قلبی دار فانی را وداع گفت.

با نزدیکی به سال نوی میلادی بازار برگزاری جشن‌های وارداتی به فرهنگ ایرانی داغ می‌شود. این روند از حدود ۱۰ سال گذشته پررنگ‌تر شد. «هالووین» یکی از همین جشن‌ها است که البته طی سال‌های گذشته توجه به آن روند پر فراز و نشیبی داشته؛ از زمان‌هایی که پلیس برای برگزاری جشن‌ها خط و نشان می‌شدید و خیر از دستگیری برگزارکنندگان مهمانی هالووین می‌داد تا زمانی که کافه‌های سطح شهر ملزم می‌شدند تا از استفاده از تزئینات یا لیلم‌های «هالووین» خودداری کنند و حالا که پای این جشن‌ها بیشتر به مهمانی‌های خانگی و مدارس و مهدکودک‌های غیرانتفاعی باز شده است؛ همچنان با روند گسترش پابندی افراد به این جشن مواجه هستیم.

به گزارش ایسنا، «هالووین» یک جشن مسیحی و سنتی غربی است که مراسم آن سه شبانه روز ادامه دارد و در شب ۳۱ اکتبر (نهم آبان) برگزار می‌شود. افراد معمولاً در این شب با چهره‌های نقاشی شده، لباس‌های عجیب و غریب می‌پوشند یا از ماسک‌های ترسناک استفاده می‌کنند. این جشن توسط مهاجران ایرلندی و اسکاتلندی در سده نوزدهم در قاره آمریکا رواج پیدا کرد و در همان جا نیز روتق گرفت. شاید بتوان فضای مجازی را یکی از عوامل گسترش این رسم غربی در کشورهاى خاورمیانه از جمله ایران دانست؛ افرادی که به واسطه عکس‌ها و پست‌های فیس‌بوک و مدتی پس از آن اینستاگرام از چنین رسمی خوششان آمد و به تقلید از غربی‌ها پای «هالووین» را به مناسبت‌های تقویمی که باید مناسک آن را در با جای یابورند، وارد کردند. با این وجود آنچه این روزها بیش از گذشته اهمیت پیدا کرده، رونق گرفتن برگزاری «هالووین» برای گروه سنی کودکان، دقیقاً مشابه برگزاری یک سنت ایرانی همچون نوروز است. کودکانی که در اوج دوره تربیت‌پذیری و تاثیرگذاری قرار دارند و اصلاً مشخص نبودن چرا باید در کنار آداب و رسوم فرهنگ ایرانی تا این حد با آداب و رسوم جشن‌های غربی نیز آشنا شوند و خانواده‌ها نیز نسبت به این موضوع مشکلی نداشته باشند.

نقد برگزاری «هالووین» متوجه کدام بخش است؟

در این زمینه محمد رحیمی - جامعه‌شناس و استاد دانشگاه - در گفت‌وگو

با ایسنا، با اشاره به اینکه نقد این پدیده اجتماعی‌فرهنگی دو سوپه دارد، گفت: یک سوی آن متوجه کنشگرانی است که اقدام به برگزاری جشن‌های هالووین کرده و در شبکه‌های اجتماعی تصاویر و فیلم‌های آن را ویرال می‌کنند. سوی دیگر نقدها متوجه حاکمیت و سیاست‌گذاران فرهنگی است چرا که باید اولاً سیاست‌های این پدیده را مورد توجه قرار دهند، ثانیاً به ترویج سنت‌های ملی و محلی اقدام کنند. مطمئناً نقد و روشنگری در این زمینه می‌تواند در افزایش آگاهی افراد از ابعاد پنهان این پدیده و زک‌کارکردهای آن و همچنین اصلاح سیاست‌گذاری‌های فرهنگی تأثیرگذار باشد.

در دهکده جهانی نمی‌توان مقابل تغییرها ایستاد، اما…

او افزود: مسأله‌ای که باید به آن توجه داشته باشیم این است که گسترش فضای مجازی باعث شده است تا مردم جهان یک آشنایی نسبی با فرهنگ کشورهای مختلف داشته باشند. مراسم هالووین نیز با توجه به شهرت زیاد جهانی که دارد، در بسیاری از کشورها به خوبی شناخته شده است. جهان به سمت دهکده جهانی در حرکت است و در این دهکده پدیده‌های اجتماعی و فرهنگی به سرعت در حال انتقال هستند. ما نمی‌توانیم در مقابل این دهکده جهانی ایستادگی کنیم، اما می‌توانیم جهت‌های مثبت فرهنگی آن را که همسو با فرهنگ خودمان است را بگیریم و جنبه‌های منفی آن را پس بزنیم.

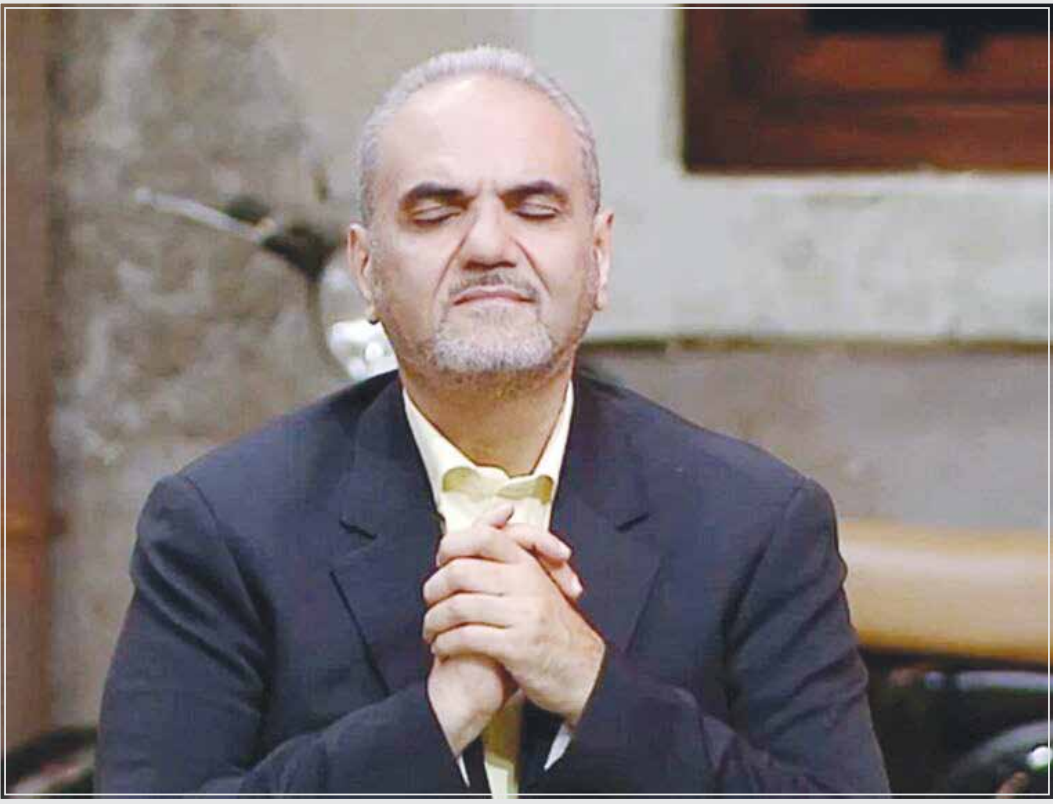
هرچه غربی‌تر، با کلاس‌تر؟

او با تأکید بر اینکه کاملاً روشن است که تبلیغات رسانه‌ای جشن هالووین بسیار گسترده و پردامن‌تر و در مقابل نقد و آسیب‌شناسی پیرامون این پدیده اجتماعی محدود و ناچیز است، اظهار کرد: در روز جشن هالووین تصاویر و فیلم‌های بسیاری از کاربران ایرانی در شبکه‌های اجتماعی مجازی وایرال و تقلا برای کسب بیشترین لایک‌ها و بازدیدها به نوعی رقابت تبدیل می‌شود. گاهی کاربران حتی هیچ شناختی از این فرهنگ و زمینه اجتماعی و تاریخی آن ندارند و تنها به خاطر دیده شدن و نشان دادن فرهنگ و سبک زندگی خود که احساس می‌کنند هر چه غربی‌تر باشد با کلاس‌تر خواهند بود، به نمایش‌های مضحک اقدام می‌کنند. در این بین هرچقدر قدرت رسانه‌ای داخلی بیش‌تر باشد و هر چقدر به سمت جامعه‌شناسان

سبک ویژه اشتباهات آقای گزارشگر

خیابانی یک‌طرفه در تلویزیون ملی به نام خیابانی!

امید می‌رود این تحلیل که با همه احترام به همه سال‌های گزارشگری یک گزارشگر فوتبالی و در راستای نگاه حرفه‌ای به کار رسانه و ضرورت‌های اثرگذاری آن نوشته می‌شود، دقت بیشتر به اهمیت کار در رسانه ملی را برانگیزد تا این که به لجاجتی بیشتر بینجامد.

آمده است. جملات اضافی تر از فوتبال، اصرار به‌نظرهای شخصی درست و نادرست، اطلاعات ناقص و قدیمی از فوتبالیست‌ها و حواشی فوتبال این رویکرد خیابانی که او گاه‌وبیگاه به آن تمایل نشان می‌دهد با هدف پوشش ضعف‌ها در اصل گزارشگری است. اظهاراتی مشابه را درباره کشورهای حاشیه خلیج فارس بیان کرد که گفت تمام این کشورها زمانی متعلق به ایران بوده‌اند. این نونه سخنان در فضای مجازی بازتاب بسیاری داشت و برخی این صحبت‌ها را تلاش برای جلب توجه و دوری از اشتباهات رایج در گزارشگری او تفسیر کردند. البته که جزایر سه گانه برای همیشه در مالکیت ایران است و خواهد بود، اما با توجه به سابقه خیابانی در ارائه موضوعات متعدد و غیرفوتبالی در گزارش هایش، این اظهارات نیز از نظر مخاطبان، طور دیگری تفسیر شده و آن را اقدامی پوششی و در راستای جبران اشتباهات گزارشگری او عنوان کرده اند.

این صحبت‌های خیابانی باعث ایجاد بحث‌های بسیاری در شبکه‌های اجتماعی شد. برخی کاربران آن را نوعی اظهارنظر تلقی کردند که با ماهیت ورزشی مسابقه مرتبط نبود. از دید برخی منتقدان این رویکرد خیابانی که او گاه‌وبیگاه به آن تمایل نشان می‌دهد با هدف پوشش ضعف‌ها در اصل گزارشگری است. اظهاراتی مشابه را درباره کشورهای حاشیه خلیج فارس بیان کرد که گفت تمام این کشورها زمانی متعلق به ایران بوده‌اند. این نونه سخنان در فضای مجازی بازتاب بسیاری داشت و برخی این صحبت‌ها را تلاش برای جلب توجه و دوری از اشتباهات رایج در گزارشگری او تفسیر کردند. البته که جزایر سه گانه برای همیشه در مالکیت ایران است و خواهد بود، اما با توجه به سابقه خیابانی در ارائه موضوعات متعدد و غیرفوتبالی در گزارش هایش، این اظهارات نیز از نظر مخاطبان، طور دیگری تفسیر شده و آن را اقدامی پوششی و در راستای جبران اشتباهات گزارشگری او عنوان کرده اند.

امده است. جملات اضافی تر از فوتبال، اصرار به‌نظرهای شخصی درست و نادرست، اطلاعات ناقص و قدیمی از فوتبالیست‌ها و حواشی فوتبال این رویکرد خیابانی که او گاه‌وبیگاه به آن تمایل نشان می‌دهد با هدف پوشش ضعف‌ها در اصل گزارشگری است. اظهاراتی مشابه را درباره کشورهای حاشیه خلیج فارس بیان کرد که گفت تمام این کشورها زمانی متعلق به ایران بوده‌اند. این نونه سخنان در فضای مجازی بازتاب بسیاری داشت و برخی این صحبت‌ها را تلاش برای جلب توجه و دوری از اشتباهات رایج در گزارشگری او تفسیر کردند. البته که جزایر سه گانه برای همیشه در مالکیت ایران است و خواهد بود، اما با توجه به سابقه خیابانی در ارائه موضوعات متعدد و غیرفوتبالی در گزارش هایش، این اظهارات نیز از نظر مخاطبان، طور دیگری تفسیر شده و آن را اقدامی پوششی و در راستای جبران اشتباهات گزارشگری او عنوان کرده اند.

سبک ویژه اشتباهات آقای گزارشگر

یکی از نکات قابل توجه در گزارش‌های خیابانی اشتباهات آماری و اطلاعاتی است. برای مثال گاهی بازیکنان را با نام اشتباه صدا می‌زند یا اطلاعاتی غلط درباره پیشینه آنها ارائه می‌دهد. این امر برای برخی از طرفداران آزردهنده است زیرا انتظار می‌رود یک گزارشگر حرفه‌ای اطلاعات دقیق و به‌روز درباره تیم‌ها و بازیکنان ارائه دهد. در مواردی مانند جام جهانی و دیگر مسابقات بزرگ مثل همین بازی پرسپولیس و السد این اشتباهات آشکارتر و بیشتر نقد می‌شوند.

خیابانی به داشتن توصیفات و اصطلاحات خاص و گاهی مبهم شهرت دارد. این توصیفات به جای تفسیر عمقی بیشتر تکراری و ساده‌اندیشانه به نظر می‌رسد. علاقه‌مندان لچبازانه خیابانی به تجزیه و تحلیل فنی و توضیح‌های دقیق‌تر درباره جریان بازی پیرزاد اما خیابانی گاهی با جملات کلیشه‌ای از تحلیل دقیق و هدفمند خودداری می‌کنند. خب این نشان می‌دهد او از جامعه آماری مخاطبانی که مهجز به اطلاعات روز هستند؛ عقب افتاده است.

یکی دیگر از ویژگی‌های منفی سبک گزارشگری خیابانی اشتباهات زبانی و جمله‌بندی‌هایی است که گاهی به طزن تبدیل می‌شوند. همین باعث شده تا برخی او را نقد کنند که به اندازه کافی دقت نمی‌کنند. این اشتباهات باعث شده‌اند که فیلم‌های طنز از گزارش‌های او در فضای مجازی دست‌به‌دست شوند و نوعی طنز ناخودآگاه پیرامون شخصیت او شکل بگیرد.

خیابانی یاد گرفته چطور جمله‌ای بسازد که با

وزیر میراث فرهنگی:

مجموعه گردشگری اقامتی در جزیره ابو موسی احداث می‌شود

صالحی امیری گفت: احداث یک مجموعه ۳۰ هکتاری تفریحی گردشگری اقامتی در جزیره ابو موسی پیش‌بینی شده است تا همه بتوانند به آنجا سفر و اقامت کنند.

سیدرضا صالحی امیری روز چهارشنبه ۹ آبان‌ماه در حاشیه نشست هیات دولت ضمن اشاره به سفرهای اخیر خود به استان‌های کرمان، سیستان و بلوچستان و هرمزگان گفت: در سفر روز گذشته به جزیره ابو موسی خوشبختانه با همکاری نیروهای نظامی بخش‌هایی آزادسازی شد و در حال توسعه است. برنامه‌ریزی برای افتتاح یک کمپ ۳۰ هکتاری گردشگری در این جزیره پیش‌بینی شده است که هم اقامتگاه و هم مجموعه گردشگری تفریحی داشته باشد تا شهروندان و همه ایرانیان بتوانند به آنجا سفر کنند.

سرمایه گذاری ۵ هزار میلیارد تومانی برای توسعه گردشگری مکران

وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی با بیان اینکه منطقه عمومی چاپهار و مکران در حال توسعه فراگیر است، اظهار داشت: بخش خصوصی در یک طرح بزرگ گردشگری با حجم سرمایه‌گذاری ۵ هزار میلیارد تومانی به منطقه مکران وارد شده است و با این پروژه این منطقه در نظر دسترسی به آب‌های آزاد و فضای سبز و جذابیت‌های طبیعی و گردشگری متحول خواهد شد.

رعایت ضوابط محیط زیست در آشوراده

صالحی امیری درباره موضوع توسعه گردشگری و حفاظت از محیط زیست در جزیره آشوراده گفت: حفاظت از طبیعت و محیط زیست منطقه گردشگری آشوراده مصوبه دولت‌های گذشته است و بخشی از شاهراه گردشگری دریایی کشور از آشوراده تا انزلی از خورشهر تا چاپهار است. وی تأکید کرد: با جلسات مشترک با سازمان محیط زیست و استانداری‌ها موانع توسعه گردشگری را برطرف خواهیم کرد، البته ملاحظات گردشگری و محیط زیست در آشوراده رعایت خواهد شد.

فیلمی که غنی و پر تلاطم است

آنتونی هایکینز با اوما تورن در فیلمی الهام گرفته از «ربکا»

اوما تورن، آنتونی هایکینز و فیبی داینور در یک فیلم عاشقانه با عنوان «خانه دار» بازی خواهند کرد.

به گزارش مهر به نقل از واریتی، ریچارد ایر کارگردان «یادداشت‌هایی درباره یک رسوایی» و «ایریس» یک رمان عاشقانه را که الهام‌بخش فیلم «ربکا» دانفته دو موریه بود سوزو فیلم خود کرده‌است.

بازیگران این فیلم شامل اوما تورن بازیگر نامزد اسکار و سر آنتونی هایکینز برنده ۲ بار اسکار برای فیلم‌های «بدر» و «سکوت بره‌ها» و فیبی داینور بازیگر «برجبرجتون» و «بازی چوآنمدرانه» خواهند بود.

ایر بر مبنای فیلمنامه‌ای که توسط نویسنده پرورش زر ترمین برمبنای داستان کوتاهی از خود وی نوشته شده است، فیلمش را کارگردانی خواهد کرد.

«خانه دار» در چشم‌انداز رموز، غم‌انگیز و وحشی کورنوال در کنار اقیانوس اطلس انگلستان شکل می‌گیرد، جایی که دنی با بازی تورن به عنوان یک زن خانه دار در خانه‌ای بزرگ و تاریخی متعلق به لرد دی وینترز با بازی هایکینز کار می‌کند. داینور یک بازدیدکننده جوان و زیبا که رمان نویس است و در نقش نویسنده مشهور دفته دو موریه (نویسنده «ربکا») ظاهر شده، فضای آنجا را عوض می‌کند. ایر در بیانیه‌ای گفت: فیلمنامه زر ترمین به عشق، ترس، خیال، آرزو و جاه طلبی، مرگ و میراث می‌پردازد و غنی و پرتلاطم است.

هوگو گرومبار تهیه کننده هم از ریچارد ایر به عنوان یک داستان‌سرای چیره دست یاد کرد که

فیلم‌هایش جایزه برده‌اند و «خانه‌دار» فراتر از منتطابیس عاشقانه‌اش، پر از پیچ و تاب‌های مبتکرانه درباره چالش در جهان امروز برای یافتن هدف و هویت است.

این فیلم قرار است برای مخاطبان جهانی در پایان سال ۲۰۲۵ روی پرده برود.

«هالووین» در ایران؛ از ممنوعیت‌ها تا برگزاری پرشور در مدارس لاکچری

در زمان مردم به‌ویژه جوانان پای صفحه‌های مفید و نامفید مجازی می‌گذرد. در این فضا افراد جشن هالووین را فرصت مناسبی برای عرضه و نمایش خود می‌دانند.

رحیمی در پایان تأکید کرد: آنچه باید به آن توجه داشته باشیم این است که ما در فرهنگی که قدمت دیرینه دارد زیست می‌کنیم، ولی نگاه برخی به فرهنگ غربی است که گاهی هیچ سختی‌با فرهنگ ما ندارد. به طوری که چنین ترویج می‌شود که هر چه به فرهنگ غربی نزدیک‌تر همان اندازه با کلاس‌تر و شیک‌تر و هر چه از فرهنگ غربی دورتر و به فرهنگ اصیل ایرانی نزدیک‌تر، متحجر و عقب مانده‌تر. برگزاری مراسم هالووین در مهدکودک‌ها و مدارس غیر انتفاعی لاکچری و استقبال بسیار بالای خانواده‌ها و پر شدن صفحات مجازی از تصاویر این جشن‌ها نشان از یک خلاء هویتی دارد. خلأیی که در ضعف فرآیند اجتماعی شدن رخ می‌دهد و خانواده‌ها، نظام آموزشی، رسانه‌های جمعی و نهادهای فرهنگی در پر کردن آن خلأ نقش پررنگی دارند.

و آسیب‌شناسان اجتماعی برویم، می‌توانیم در زمینه آگاه‌سازی و کاستن از تبعات منفی آن عملکرد موثقی داشته باشیم.

حاکمیت نقش خود را به درستی ایفا کرده است؟

این جامعه‌شناس با اشاره به اینکه نوع مواجهه حاکمیت با این پدیده نقش بسیاری در کم رنگ یا پر رنگ شدن آن در سطح جامعه دارد، بیان کرد: هر چقدر حاکمیت نسبت به جشن‌های ملی و محلی بی‌تفاوت باشد و هیچ برنامه‌ای از سوی نهادهای اجتماعی و فرهنگی برای معرفی این جشن‌ها وجود نداشته باشد، جشن‌های نظیر هالووین جایگزین جشن‌های ملی می‌شود و به از خودبیگانگی فرهنگی دامن می‌زند. از طرف دیگر هرچقدر بتوانیم به احیاء و برگزاری باشکوه‌تر جشن‌های ملی و محلی از طریق ایجاد جذابیت در آنها اقدام کنیم، می‌توانیم فرهنگ غنی خود را حفظ و به مقابله با نفوذ فرهنگ بیگانه و غیر همسو با فرهنگ ملی بپردازیم. از طرف دیگر متخصصین حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی با توجه به اینکه از طریق رسانه‌ها به مخاطبین خود در سطح گسترده و بدون محدودیت زمانی و مکانی دسترسی دارند، می‌توانند به برجسته‌سازی جشن‌های باستانی و عناصر فرهنگی داخلی در مقابل جشن‌های بیگانه اقدام کنند.

ضعف حافظه تاریخی و جست‌وجوی هویت گمشده

هاووین در پاسخ به این سوال که چرا جدی گرفتن جشن‌های غربی همچون هالووین در ایران از سایر کشورهای همسایه بیشتر است؟ توضیح داد: به اعتقاد بنده یکی از عوامل مهم و تعیین کننده در این جریان، تنزل و فرسایش شدید سرمایه فرهنگی جامعه ایرانی است. چنانچه اگر به برگزار کنندگان این قبیل جشن‌ها توجه کنیم، متوجه می‌شویم که برخی از این افراد سرمایه فرهنگی بسیار پایینی دارند؛ یعنی کمتر مطالعه می‌کنند و حافظه تاریخی ضعیفی دارند به طوری که شخصیت‌های ملی و حوادث و جریان‌های تاریخی جامعه خود را نمی‌دانند. جامعه‌ای هم که حافظه تاریخی ضعیفی داشته باشد، هویت خود را در فرهنگ‌های دیگر جستجو می‌کند و با فرهنگ خود بیگانه می‌شود. در چند سال اخیر نیز که پای گوشی‌های هوشمند و شبکه‌های اجتماعی به زندگی مردم باز شده است، بخش زیادی